A°. 1847. N°. 224.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is f5 in de drie maanden.

DINGSDAG 9 NOVEMBER.

De prijs der Advertentiën is van 1 tot vijf regels, f 1.00, en voor elken regel meer 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

☞ Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór n e g e n ure. Alle Advertentiën ná n e g e n ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, *20 oct.* De Porte volhardt in hare dwangmaatregelen tegen Griekenland, en heeft die zelfs in Moldavië en Wallachije, gelijk in Egypte weten door te zetten. Zij zal, zegt men, weldra nog strengere maatregelen nemen en niet alleen de kustvaart, maar zonder onderscheid alle scheepvaart onder Grieksche vlag in de Turksche havens verbieden. Men schijnt te Athene het antwoord van den keizer van Rusland op eenen brief van koning *Otto* af te wachten, om dan nieuwe onderhandelingen met de Porte aan te knoopen.

RUSLAND.

Uit Berlijn meldt men het bijna ongeloofelijke gerucht, dat de Russische regering besloten zou hebben de universiteit te Dorpat geheel op te heffen, ja dat die opheffing reeds plaats heeft gehad. De Dorpatsche Duitsche universiteit zou reeds sints lang de bezorgdheid en den argwaan der Russische regering hebben gaande gemaakt. Men zou in de provinciën langs de Oostzee reeds lang beducht zijn geweest, dat men in eenen zeer hoogen kring slechts op de eerste gunstige gelegenheid wachtte om deze noordelijkste Duitsche hoogeschool op te heffen. De in Dorpat studerende Polen zouden het misnoegen over deze inrigting nog vermeerderd hebben en zoo zou men dan ten laatste den beslissenden stap gedaan hebben. Eer wij echter aan dit ongeloofelijk berigt geloof slaan, zullen wij nadere berigten afwachten.

PRUISSEN.

Berlijn, *22 oct.* De debatten van het Polen-proces leveren een nieuw bewijs van de ligtvaardigheid met welke de Russische regtbanken politieke beschuldigden veroordeelen.

Het vlugschrift dat door de Polen het meest verspreid werd en dat hun zeer vele aanhangers heeft bezorgd, was dat hetwelk ten opschrift voerde: *Levensquaestiën van het Poolsche volk* te Parijs uitgekomen onder den pseudonym van *Prandzicki.* Graaf *Wierolowski*, die in Gallicië in hechtenis werd genomen, verklaarde dat de schrijver een zeker heer *Kaminiski* was, die zich toen in Rusland ophield.

Deze werd terstond gevangen genomen, en voor eene regtbank te regt gesteld die, op het enkele getuigenis van den heer *Wierolowski*, die zelf gevangen en in staat van beschuldiging was, tegen den heer *Kaminiski* de straf heeft uitgesproken van verbanning naar Siberië.

Nu heeft dezer dagen een Poolsch uitgewekene, de heer *Felix Saniewski*, die te Parijs woont, aan den heer *Koch*, voorzitter van de afdeeling van het Berlijnsche criminele hof die over de Poolsche insurrectie te regt zit, door tusschenkomst van het Pruissisch gezantschap te Parijs, documenten doen ter hand stellen die ontwijfelbaar aantoonen dat hij (*Saniewski*) alleen het bewuste werk heeft geschreven en uitgegeven.

En ondertusschen ondergaat *Kaminiski* eene verschrikkelijke en zelfs onteerende straf voor een misdrijf, — zoo het een misdrijf is, — waaraan hij geheel vreemd, ja zelfs, waarvan hij geheel onkundig was!

Berlijn, *4 nov.* Gisteren zijn hier berigten uit Petersburg ontvangen, volgens welke ook daar eenige cholera-gevallen moeten zijn voorgekomen. Zoo veel is althans zeker, dat werken, welke voor 12 jaren over de cholera geschreven zijn en reeds als scheurpapier gebruikt werden, thans door Petersburgsche geneesheeren met den meesten spoed van de uitgevers alhier worden aangevraagd.

Stettin, *3 nov.* Den 29sten juni kwam hier een committé te zamen om aan den graaf *Schwerin* een geschenk aan te bieden als een blijk van erkentelijkheid voor het door hem op den Pruissischen landdag gehouden gedrag. Het committé deed daarbij de volgende veelbeteekenende oproeping: »Op den »grooten vereenigden landdag heeft voornamelijk de »curie der drie standen in de groote vragen van ons »politiek leven de meeningen en de wenschen van »het pruisische volk vertegenwoordigd. Het is dus »onzer aller pligt, aan onze eensgezindheid met die »mannen de grootst mogelijke openbaarheid te geven »en met erkentelijkheid hen te eeren, die meer dan »eenig ander met ijver, doorzigt en kloekmoedigheid »het heil van het vaderland bevorderden, die, zonder »zich door bijzondere consideratiën te laten terughouden, het oog gestadig gerigt hadden op het *algemeen* »welzijn des vaderlands. Ons Pommeranen ligt, in »dit opzigt, niemand nader aan het hart, dan de »landraad graaf *Schwerin*, de hoofdman van alle »wakkere Pommeranen en het sieraad van ons gewest. Wij roepen derhalve alle Pommeranen op, »om bij te dragen tot een geschenk, hem als een »blijk van achting en liefde aan te bieden. Daar »het hier aankomt, niet op het vermogen der »deelnemers, maar op hunne gezindheid, hebben »wij elke bijdrage, zonder onderscheid van wien, »gesteld op tien zilvergroschen. Naar mate der bijdragen zal de aard van het geschenk bepaald worden." Het committé bepaalde zich, bij de narekening der talrijke bijdragen uit alle oorden der provincie, tot het aanbod van een zilveren tafel-plateau, in den vorm eener ronde zuil, die, bekroond door den Pommerschen draak, op een vierkant zilveren voetstuk en een ebbenhouten onderstel rust. Twee kanten van het voetstuk zijn versierd met het wapen van Schwerin en eenen eikenkrans: op de derde zijde staan de woorden gegrift uit de wet van 22 mei 1815:

Er zal eene volksvertegenwoordiging bijeengeroepen worden; en op de vierde zijde de woorden:

Den graaf Schwerin *uit erkentelijkheid voor zijn op den eersten vereenigden landdag gehouden gedrag.*

Het geschenk, vervaardigd in de werkplaats van *Rossauer* te Berlijn, is thans hier ten toon gesteld en maakt door zijnen sierlijken vorm eenen zeer aangenamen indruk.

ENGELAND.

Londen, *29 oct.* De dagbladen melden dat het Parlement, 't welk anders in den gewonen loop van zaken, eerst tegen het einde van januari of met het begin van februari pleegt bijeen te komen, thans »om zaken af te doen" tegen donderdag den 18den november is te zamengeroepen. De *Times* zegt er van: »Het ministerie overtuigd van de verantwoordelijkheid die het op zich heeft genomen, door zijne magtiging te geven tot onderscheidene met de statuten der Engelsche bank strijdige maatregelen, heeft besloten de bijeenkomst der wetgevende magt te vervroegen, ten einde zijne beweegredenen tot het nemen dier maatregelen te ontvouwen en eene bill van indemniteit" (het meest geliefkoosde woord onzer Tweede-Kamer-mannen), »aan te vragen. Tengevolge daarvan zal het Parlement den 18den november geopend worden en zal lord *John Russell*, zoodra de eerste formaliteiten tot legalisatie van het nieuwe Huis der Gemeenten zijn afgeloopen, de finantiële quaestie voordragen." Ook gelooft men dat het Parlement niet zal verdaagd worden.

Londen, *3 nov.* Op 5 october jl. bevonden zich te Manchester 24,317 spinners voor heele dagen, 7956 voor halve dagen en 8736 zonder werk. Gisteren was het getal der eersten slechts 14,661, dat der tweeden bedroeg 14,578 en de arbeiders zonder werk waren 11,616 in getal. Te Ashton zijn, met uitzondering van twee, alle katoen-fabrijken gesloten. Te Blackburn zijn er 16, te Stockport 17, te Dukinfield 10, te Burnley 6 en te Wigan 2 gesloten. Te Bolton loopen meer dan 4000 arbeiders zonder brood, en het dubbel van dat getal kan slechts voor halve dagen werk erlangen.

— Een belangrijk document werd dezer dagen openbaar gemaakt: een overzigt ten dienste van het parlement van de gasproductie en het verbruik van gas in het geheele koningrijk. De geschiedenis der gasverlichting is nog tamelijk nieuw. In 1807 en verscheidene volgende jaren was in Londen het voorname Pall-mall de eenige met gas verlichte straat; thans zijn zelfs de achterstraatjes der hoofdstad met gas verlicht en het verbruik wordt op 9 millioen kubiekvoeten in de 24 uren berekend. Het document bevat berekeningen uit 94 steden in Engeland, 2 in Wales, 7 in Schotland en 3 in Ierland. De oudste gasmaatschappij is de Londensche van 1810. De prijzen der onderscheidene maatschappijen toonen een belangrijk onderscheid tusschen toen en thans; in Londen zijn zij van 17 shillings, (zoo veel golden in 1810 duizend kubiekvoeten) tot 6 shillings gedaald: in eenige landsteden, zoo als Norwich, kostte in 1820 het oliegas 48 shillings; thans zijn zij met kolengas voor 6 shillings 8 pence verlicht. Dit ontzettend verschil ligt noch in meerdere goedkoopheid der steenkolen, noch daarin dat de maatschappijen zich tevreden stellen met geringere winst, doch enkel en alleen in de verbeterde manufactuur. Het daaraan te kosten gelegde kapitaal wordt op deze wijze berekend: 5.415,295 pond sterling in Engeland; 19,000 in Wales (waar slechts twee steden met gas verlicht zijn); 225,000 in Ierland; 408,187 in Schotland. De maatschappijen geven in den regel 8 percent als divident.

FRANKRIJK.

Parijs, *28 oct.* Het ministerie rigt zijn oog gestadig voornamelijk op Madrid. De Zwitsersche aangelegenheden maken een onderwerp van ondergeschikt belang uit, en het is zeker dat men met de overige groote mogendheden eene afspraak gemaakt heeft hoe men zich tegenover de Helvetische republiek te gedragen hebben.

Men spreekt van eene ernstige spanning die er tusschen den minister van het openbaar onderwijs en verscheidene zijner ambtgenooten bestaan zou. Het is zeker, dat de gansche houding van den graaf *Salvandy*, zoowel tegenover de Universiteit als tegenover de Geestelijkheid, het kabinet niet behaagt en dat ook een hoogere invloed zich moeite geeft de portefeuille van het openbaar onderwijs aan andere handen toe te vertrouwen.

De minister van financiën is zeer opgeruimd. Hij heeft reeds stellige belofte dat de nieuwe leening in geen geval hooger te staan komt dan 4 percent, zoodat eene uitgifte van 75, die men eene maand geleden nog voor bijna onmogelijk hield, meer dan waarschijnlijk is. De hier aanwezige ontvangers-generaal uit de departementen hebben menigvuldige zamenkomsten gehad met de bestuurders der bank en met de agenten van *Rotschild.*

Parijs, *4 nov.* De heer *Minas*, door den minister van onderwijs met eene wetenschappelijke zending naar het Oosten belast, heeft in zijne nasporingen een werk van *Plato* ontdekt, dat tot heden toe aan alle geleerden ontsnapt was, en over de menschelijke voortplanting handelt.

— De behoudende politieke litteratuur in Frankrijk gaat hoe langer zoo meer den kreeftengang. Het nieuwe conservative blad *l'Opinion* heeft met het einde van october reeds weder opgehouden te bestaan; ook het blad van den heer *Guizot*, *le Conservateur* vindt weinig aftrek. *Tout comme chez nous.* De volken willen niet langer *behoud*, maar *hervorming*.

— Een blad aan de kunsten gewijd, meldt het volgende, waarvan wij de verantwoordelijkheid geenszins op ons nemen:

»Een rijk Italiaan is te Parijs aangekomen met een zeker aantal *oorspronkelijke* schilderijen van Griekenland's twee beroemdste schilders, *Zeuxis* en *Apelles.* Voor eene aanzienlijke som eene schilderij, de Heilige Maagd voorstellende, en die men hem zeide een Carracchio te zijn, gekocht hebbende, bemerkte hij een naakte voet die hem zeer schoon toescheen, maar van een andere stijl dan het overig gedeelte. Het doek wrijvende, zag hij dat de olieverw des Italiaanschen meesters verdween en, naarmate hij met zijnen arbeid vorderde, kwam een geheel been en eindelijk eene vrouw te voorschijn. Dit schilderij, waar een bijbelsch tooneel over heen was geschilderd, stelde de *Waarheid* voor. Het werd herkend voor een der meesterstukken van de Atheensche school.

»Men ontdekte voorts dat het geschilderd was met was en op aloë-doek, zoo als, gelijk men weet, de Grieken gewoon waren te schilderen. De eigenaar van dezen zeldzamen schat kwam daardoor op het denkbeeld om in alle kunstkabinetten en bij alle kunstkoopers de schilderijen op aloë-doek te onderzoeken. Hij kocht er, zegt men, een vijftiental van, deed ze dezelfde bewerking ondergaan en vond even zoo vele Grieksche schilderijen. Men verzekert, dat onder dit getal ook de beroemde *Bruiventros* is.

»Het is in de vijftiende en zestiende eeuw, in een

tijdvak van blakende godsdienstijver, dat de heidensche schilderijen aldus in bijbelsche tafereelen zijn omgewerkt, waarbij men echter eenige schoone détails van het oorspronkelijk werk trachtte te behouden."

BELGIE.

† *Brussel*, 4 *nov.* »Mlle. *Carlotta Grisi* alhier, voor slechts zes voorstellingen geëngageerd, is, gisteren, voor de vierde maal opgetreden, en wel in het ballet *Giselle.* Zij, die *Fanny Essler* en *Taglioni* gezien hebben, verzekeren, dat zij de bevalligheid van de eerste, aan het vuur en de netheid der laatste paart. Oorverdovend was het applaudissement, dat haar begroette, toen zij, als *Giselle*, in een eenvoudig, doch smaakvol kostuum optrad; geen einde kwam aan de bravo's en het regende bloemruikers, die zij onder de bevalligste dankbetuigingen aannam.

»*Carlotta Grisi* is middelmatig van gestalte, noch groot, noch klein; haar voetje zouden zelfs de Chinesche dames benijden; de kleur van haar gelaat is frisch en natuurlijk, daar zij zich nooit met blanketsel ophoudt; hare trekken duiden eene kinderlijke eenvoudigheid aan, die somwijlen, echter, door een trek van zwaarmoedigheid vervangen wordt.

»Zij is in 1821 geboren, en was reeds op haar zevende jaar aan den schouwburg te Milaan geëngageerd. Zij zong ook, zoodat de zangeres *Malibran* haar ried den dans te laten varen en zich geheel aan de muzijkale studiën over te geven. Doch *Carlotta* hoorde naar die stem, die zelden bedriegt, de stem van haar hart, zij liet den zang varen en legde zich slechts op den dans toe."

Binnenlandsche berigten.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zaturdag, 6 *november*.

In die zitting heeft de heer *C. M. H.* baron *de Weichs de Wenne*, herkozen lid van de Kamer voor het hertogdom Limburg, zich aangemeld, om als lid der Kamer te worden toegelaten. Diensvolgens wordt er eene commissie benoemd, om zijne geloofsbrieven te onderzoeken. Die commissie is zamengesteld uit de heeren: *van Rijckevorsel*, *Gouverneur*, *de Man*, *Lycklama à Nyeholt* en *Nap*. Nadat die commissie zich uit de vergaderzaal verwijderd heeft, keert zij, na eenige oogenblikken, terug en brengt, bij monde van den heer *van Rijckevorsel*, verslag uit, omtrent de haar opgelegde taak. Daaruit blijkt, dat de verkiezing in behoorlijke orde heeft plaats gehad, en dat de vereischte stukken zijn overgelegd, zoodat de commissie aan de vergadering voorstelt tot de toelating van het nieuw gekozen lid te besluiten. De vergadering heeft zich met dat voorstel vereenigd.

Nu wordt gelezen een koninklijk besluit van gisteren, waarbij de voorzitter der Kamer, ingevolge artikel 86 der grondwet, gemagtigd wordt de gevorderde eeden van den baron *de Weichs de Wenne* af te nemen. Mitsdien wordt die heer door den heer griffier binnengeleid, legt hij in handen des voorzitters de eeden af en neemt daarna zitting.

Eenige ingekomen verzoekschriften worden weder in handen der daartoe bestemde commissie gesteld.

Een ongezegeld stuk, gedagteekend *'s Gravenhage*, 4 *november*, met eene nagemaakte hand geschreven en geteekend, wordt, ingevolge de voorschriften van het reglement, ter zijde gelegd.

Door den minister van koloniën wordt aan de Kamer aangeboden: de officiële uitgave der Indische wetboeken, benevens het reglement op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie in Nederlandsch Indië; de algemeene bepalingen van wetgeving voor Nederlandsch Indië en de bepalingen betrekkelijk de misdrijven begaan ter gelegenheid van faillissementen en bij kennelijk onvermogen, mitsgaders bij surseance van betaling in Nederlandsch Indië. Plaatsing in de boekerij.

Gelijk besluit wordt genomen ten aanzien van een ingekomen geschrift, ten titel voerende: *De verdediging der onafhankelijkheid van de diaconiën, ten aanzien der armen-bedeelingen.*

De voorzitter geeft kennis, dat door de afdeelingen tot rapporteurs gekozen zijn:

1°. Voor het ontwerp tot opheffing van het fonds van het *Staatsblad* en regeling der uitgaven over 1847 en vroeger, de heeren: *van Leeuwen*, *de Kempenaer*, *van Heloma*, *de Jong van Beek en Donk* en *Borski.*

2°. Voor het ontwerp tot verhooging van hoofdstuk V. der staatsbegrooting over de jaren 1847, 1848 en 1849, ter zake van de wet van 29 nivôse XIIIde jaar, de heeren: *Scheers van Harencarspel*, *de Kempenaer*, *van Heloma*, *Hiddema Jongsma* en *Borski.*

De commissiën van rapporteurs zijn gereed haar verslag uit te brengen:

1°. Omtrent het ontwerp tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren over het jaar 1848; en

2°. Nopens het ontwerp tot verlenging van den termijn voor de intrekking van een gedeelte der muntbiljetten.

Wordt besloten de beraadslagingen over die beide ontwerpen achtervolgens te houden op aanstaanden dingsdag, des morgens ten elf ure.

Niets meer aan de orde van den dag zijnde, zoo wordt de vergadering gescheiden.

— Overmorgen, maandag, zullen de afdeelingen van de Tweede Kamer zich bezig houden met het onderzoeken van het ontwerp van wet, betreffende de ondersteuning van behoeftigen.

Groningen, 4 *nov.* De raad dezer stad heeft aan een aantal broodbakkers alhier, op een door hen daartoe ingediend adres, verleend eene schadeloosstelling, tot somma van *f* 1825.13, ter zake van een door hen geleden verlies op de bij hen op den 28sten junij ll. voorhanden of veraccijnsde rogge of grof roggemeel, wegens de vermindering van den prijs van het roggebrood, ten gevolge van een raadsbesluit van denzelfden dag.

ARNHEM, 8 November.

De minister van financiën heeft in de *Staats-Courant* doen plaatsen den brief van geleide, van welken het ontwerp van wet — waarvan elk dagbladschrijver onkundig moest worden gehouden — vergezeld ging. Wij lezen in dien brief het volgende zonderlinge argument: »De omstandigheid dat hetzelve »als eerste concept is gedrukt, *en dus zelfs de »redactie nog niet die beschaving heeft verkregen, »welke zij noodig heeft*, verbiedt dusdanige openbare »behandeling van zelf."

Waarom kan een »eerste concept" nog niet die beschaving van redactie verkrijgen, welke zij noodig heeft?

Redactie is juistheid van uitdrukking; keuze van goede woorden en geschikte uitdrukkingen. Waarom kan men zich bij een »*eerste* concept" niet even juist en duidelijk uitdrukken, als bij een *vijfde* of *zesde* concept? mits men zelf slechts wete wat men zeggen wil. Is het niet gemakkelijker en eenvoudiger *terstond* goed werk te leveren, dan te beginnen met een kladwerk, dat men dan naderhand toch weder moet omwerken? of redigeerde men *met opzet* zoo slecht, om gelegenheid tot aanmerkingen te geven en dan naderhand, als men de fouten verbeterd had, te pronken met de bereidwilligheid der regering om, van haren kant, zooveel mogelijk mede te werken, tot de »goede verstandhouding" en het »gemeen overleg"?

De bekentenis des ministers is naïf. De minister vraagt aan de Kamers van Koophandel en fabrijken advies op een ontwerp van wet, en doet hun tevens opmerken, »dat de redactie nog niet die beschaving »heeft verkregen, welke zij noodig heeft." Maar hoe zullen dan de Kamers over dat ontwerp een oordeel kunnen vellen, wanneer de redactie onjuist is? Door de *woorden* zal men dan toch den *zin* en den *geest* der wet moeten vatten, en die woorden, waarschuwt de minister, zijn nog niet zoo als zij wezen moeten.

Wanneer de minister meende, dat het kind zijner hersenen nog niet genoeg gekleed was om met voeg in het openbaar te kunnen verschijnen, waarom stelde hij het dan ten toon in de Kamers van Koophandel? of omgekeerd, wanneer het goed genoeg was voor de Kamer van Koophandel, waarom dan ook niet voor het groote publiek?

»Het ontwerp," merkt de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* aan, »schijnt dus door den minister be»schouwd te worden als een onderwerp van critiek; »van onderzoek; want hij verlangt het oordeel der »Kamers van Koophandel en Fabrijken er over te »vernemen. Wat nu is de behandeling in dagbla»den? Wat anders dan critiek, dan onderzoek? »Zou men dan met het oordeel van het publiek, »niet evenzeer zijn voordeel kunnen doen, als »met dat van de Kamers van Koophandel en Fa»brijken? Of gelooft de regering, dat bij die Ka»mers, die geheel buiten eenige medewerking van »den handel gekozen worden, de monopolie van alle »kennis bestaat? Men bewondert daarenboven de »juistheid van begrip, welke in dezen brief heerscht. »De minister zendt een wetsontwerp ter beoordeeling »aan de Kamer van Koophandel en fabrijken, waar»van hij erkent, dat zelfs de redactie nog niet be»schaafd is. Bestaat er dan geen onmiddellijk ver»band tusschen de verordeningen van een wetsont»werp en zijne redactie? Of is de redactie eener »wet eene zoo onverschillige zaak, dat men bij de »beoordeeling der wet, daarop niet behoeft te let»ten?"

Ontwerp eener algemeene wet over de heffing der regten van in-, uit- en doorvoer en van de accijnsen. — Wet omtrent de heffing van eene belasting, onder den naam van tonnegeld der zeeschepen.

(*Vervolg van No.* 225.)

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van den doorvoer.

§ 1. *Algemeene bepalingen.*

Art 124. De aangifte ten doorvoer kan gedaan worden bij alle losplaatsen, betalings- en expeditiekantoren en op alle plaatsen waar entrepots gevestigd zijn

Art. 125. De bepalingen dezer wet omtrent invoer, aangifte, lossing, lading, vervoer, uitvoer, visitatie en verificatie der goederen zijn mede [illegible] op den doorvoer, behoudens en uitzonderingen [illegible].

Art. 126. De doorvoer kan geschieden:

1°. Regtstreeks met lossing en overlading op eene losplaats of betalingskantoor;

2°. Regtstreeks zonder lossing noch verwisseling van vervoermiddelen;

3°. Door wederuitvoer van goederen, in entrepot opgeslagen.

Art. 127. De aangifte ten doorvoer moet geschieden:

1°. In het eerste geval bij artikel 126 voorzien:

a. bij de lossing, wanneer de invoer plaats heeft uit zee of langs de rivieren of kanalen op generale verklaring, op den voet als bij § 2 van het IIIde hoofdstuk is omschreven;

b. aan het eerste kantoor, bij invoer te lande;

2°. In het tweede geval bij artikel 126 voorzien:

a. bij het inkomen uit zee, op de losplaats waarop het schip is ingeklaard;

b. Aan het eerste kantoor, bij het inkomen langs rivieren of kanalen of te lande.

3°. In het derde geval, bij artikel 126 voorzien, ten kantore onder hetwelk het entrepot behoort.

Art. 128. Bij elke aangifte ten doorvoer moet, te gelijk met de betaling der doorvoerregten, de uitvoer der goederen verzekerd worden door borgstelling ten kantore de[illegible] gifte.

Het bedrag van dezen borgtogt staat gelijk aan he[illegible] drag der invoerregten, accijnsen en opcenten. Voor [illegible] deren waarvan de invoer verboden is, moet borg g[illegible] worden voor de dubbele waarde, door den ontvanger t[illegible] palen. Ingeval van verschil over die waarde, beslis[illegible] eerste ambtenaar in het arrondissement daarover, b[illegible] dens beroep op het hoofdbestuur.

De boete in artikel 132 vermeld, moet tevens [illegible] borgstelling verzekerd worden.

Art. 129. Bij het uitvoeren der doorvoorgoederen m[illegible] de ambtenaren ter uiterste wacht zich van het aanwez[illegible] de eenzelvigheid daarvan verzekeren door visitatie der [illegible] dingen of vrachten, of door vergelijking der goederen [illegible] de monsters of proeven, in artikel 140 vermeld.

Zij zijn bevoegd eene naauwkeurige visitatie en veri[illegible] tie der goederen te bewerkstelligen, waartoe zij e[illegible] niet kunnen overgaan, wanneer de zegels of looden op [illegible] goederen zelve of op de vaartuigen gelegd, gaaf of on[illegible] schonden worden bevonden, ten ware er geheime of on[illegible] zegelde toegangen tot de lading worden aangetroffen, [illegible] andere redenen van bijzonder vermoeden aanwezig zijn.

Art. 130. Wanneer het aanwezen en de eenzelvigh[illegible] der goederen aan de ambtenaren ter uiterste wacht gen[illegible] zaam is gebleken, en de looden of zegels gaaf en ongesch[illegible] den zijn bevonden, wordt het paspoort door twee hun[illegible] voorzien van de verklaring hunner bevinding, na welke [illegible] teekening het paspoort ter uiterste wacht geboekt en onv[illegible] wijld terugzonden wordt aan het kantoor van uitgifte.

Art. 131. Wanneer het transito-paspoort, voorzien v[illegible] de in art. 130 vermelde afteekening, binnen den daa[illegible] gestelden termijn aan het kantoor van uitgifte is terug[illegible] zorgd, wordt door den ontvanger van dit kantoor de [illegible] stelde borgtogt teruggegeven of ontslagen.

Art. 132. Wanneer daarentegen het paspoort binnen d[illegible] daarop gestelden termijn niet, of niet behoorlijk afgeteek[illegible] ten kantore der afgifte is teruggekomen, moeten de i[illegible] voerregten, accijnsen en opcenten op den gestelden borgt[illegible] onmiddellijk worden verhaald of de dubbele waarde van [illegible] op den invoer verbodene goederen ingevorderd.

De aangever verbeurt bovendien eene boete van *vijf [illegible] twintig gulden* voor elk paspoort, dat binnen den bov[illegible] bedoelden termijn niet of niet behoorlijk gezuiverd te[illegible] komt.

Art. 133. Zoo lang de tijd tot terugbezorging van h[illegible] paspoort niet is verstreken, heeft de aangever de bevoeg[illegible] heid om van het regt van doorvoer af te zien en zijne aa[illegible] gifte te veranderen in eene aangifte ten invoer of tot opslag [illegible] entrepôt, mits deze verandering plaats hebbe onder v[illegible] tooning der goederen op eene losplaats of op een betaling[illegible] kantoor.

In deze gevallen moeten de goederen altijd aan eene n[illegible] dere visitatie der ambtenaren worden onderworpen en [illegible] accijnsgoederen aan de grondige verificatie, ten ware [illegible] aangever mogt bewijzen, ten genoege van de ambtenaren, dat de visitatie, en de grondige verificatie der accijnsgoe[illegible] deren bereids ten tijde der aangifte hebben plaats gehad.

Het transito-paspoort wordt in deze gevallen door tw[illegible] ambtenaren ter visitatie of door den entreposeur afget[illegible] kend en aan het [illegible] de borgtogt, ingeval van aangifte tot invoer, [illegible] ontslagen dan op het bewijs dat de regten ter plaatse, waa[illegible] de aangifte tot invoer is geschied, betaald of de accij[illegible] verzekerd zij. Bij aangifte op entrepôt wordt de borgto[illegible] ontslagen na de terugbezorging van het paspoort, door de[illegible] entreposeur afgeteekend.

Art. 134. Wanneer bij visitatie op het transito-paspoort, hetzij gedurende den vervoer of bij het uitgaan, bevonden wordt dat zoodanige ten doorvoer aangegevene goederen, waarvan de invoerregten hooger dan de doorvoerregten zijn, of die aan accijns zijn onderworpen, niet of in minder boeveelheid dan op het transito-paspoort is uitgedrukt, hetzij in maat of gewigt of graden van sterkte van het ge[illegible] disteleerd, aanwezig zijn, verbeurt de aangever eene boete, ten bedrage van tienmaal de invoerregten en accijnsen van het ontbrekende in hoeveelheid en sterkte, onverminderd zijne verpligting, om bovendien het bedrag van het uitvoerregt en van den accijns voor dat ontbrekende te voldoen, na aftrek van hetgeen daarvoor aan doorvoerreg[illegible] bereids is betaald.

Art. 135. Wanneer echter het tekort in hoeveelheid niet meer bedraagt dan vijf ten honderd en in sterkte van het gedisteleerd niet meer dan twee graden, wordt er ontslag van de goederen verleend, enkel tegen betaling der kosten.

Art. 136. Al de goederen door den aangever op hetzelfde transito-paspoort aangegeven, zijn voor de verbeurde boeten en verschuldigde regten aansprakelijk, en kunnen, ter verzekering van de betaling, worden aangehouden.

Art. 137. Geen opslag, verwerking of verpakking van doorvoergoederen, noch verwisseling van de vervoermiddelen in de documenten vermeld, mogen plaats hebben buiten toestemming van den eersten ambtenaar ter plaatse en niet dan onder onafgebroken toezigt van de ambtenaren, ten koste van de belanghebbenden, op verbeurte van de dubbele invoerregten en accijnsen voor het geheel of voor dat gedeelte der partij, waarmede strijdig met dit voorschrift mogt zijn gehandeld.

Art. 138. De opslag van doorvoergoederen, met uitzondering van paarden en vee, mag niet geschieden dan in een publiek of particulier entrepôt of in een rijks pakhuis of wel, bij ontstentenis daarvan, in eene particuliere welverzekerde bergplaats, welke van wege de administratie en van wege de belanghebbenden gesloten moet worden.

Wanneer echter de omstandigheden zulks gedoogen, kan de eerste ambtenaar ter plaatse uitzonderingen op dezen regel toestaan ten behoeve van laagbelaste accijnsvrije goederen.

De transito-paspoorten moeten door den ambtenaar die den tijdelijken opslag toestaat, worden verlengd, doch niet langer dan voor den tijd van drie maanden.

§ 2. *Bijzondere bepalingen.*

Art. 139. Bij den doorvoer met lossing en overlading op eene losplaats of op een betalingskantoor zijn de accijnsvrije goederen aan visitatie, en de accijnsgoederen aan verificatie onderworpen even als bij invoer.

Art. 140. De ambtenaren zijn mede bevoegd in het geval, bij het vorig artikel bedoeld, een monster of proef van de doorgevoerd wordende goederen te trekken.

Zoodanig monster of proef moet alsdan, behoorlijk ingepakt en met het cachet van de administratie en van den afzender verzegeld, bij de goederen gevoegd worden, om bij den uitvoer ter uiterste wacht met de goederen zelve vergeleken te worden, ter verzekering van de eenzelvigheid derzelve.

Art. 141. Bij invoer uit zee en bij invoer langs rivieren en kanalen op den voet bij § 2 van het III hoofdstuk omschreven, kunnen de visitatie en verificatie der transitogoederen achterwege blijven, wanneer er overlading plaats vindt van het eene vaartuig in het andere, hetzij binnen den afgesloten omkring van een entrepôt, hetzij onder bewaking der goederen ten koste der aangevers, of wanneer de goederen behoorlijk verzegeld of geplombeerd zijn, behoudens de bevoegdheid der ambtenaren, om de visitatie of verificatie te vorderen bij vermoeden van misbruik.

Art. 142. De administratie is bevoegd de visitatie en verificatie ook in andere gevallen dan die in het vorig artikel zijn bedoeld, achterwege te laten.

Zij is echter altijd en in alle gevallen bevoegd, om doorvoorgoederen ten koste der aangevers te doen verzegelen of plomberen of onder bewaking te stellen.

Art. 143. Bij regtstreekschen doorvoer zonder overlading kan de visitatie en verificatie der goederen mede achterwege blijven, voor zoo ver het vaartuig voor eene behoorlijke verzegeling of plombering vatbaar is of onder bewaking wordt gesteld tot op het verlaten van 's rijks grondgebied; een of ander ten koste van den schipper, doch mede behoudens de bevoegdheid der ambtenaren, om de visitatie en verificatie te vorderen bij vermoeden van misbruik.

Art. 144. De bepalingen van art. 17 dezer wet zijn toepasselijk op alle schippers, die aangifte tot doorvoer zonder overlading doen.

§ 3. *Doorvoer van gesloten goederen.*

Art. 145. De aangevers zijn bevoegd, om de goederen welke zij zonder opening der emballaadje verkiezen door te voeren, met vrijdom van visitatie aan te geven onder de navolgende voorwaarden:

1°. Dat de emballaadje zelve voor eene doelmatige plombering of verzegeling vatbaar zij, en dat zij bij aanvoer ter zee of langs de rivieren en kanalen, op den voet bij § 2 van het IIIde hoofdstuk omschreven, onmiddellijk na de lossing, en bij gewonen aanvoer langs de rivieren, of kanalen of te lande, op het eerste kantoor, ten koste van de aangevers aan plombering of verzegeling onderworpen worde;

2°. Dat de aangever eenen borgtogt stelle, ten bedrage van *twee gulden* per pond bruto gewigt, voor elk stuk van twintig ponden bruto gewigt en daarboven, en van *vijf en twintig gulden* per pond bruto gewigt voor alle stukken van mindere zwaarte, en bovendien borgtogt voor de boete, in art. 132 vermeld;

3°. Dat de aangever aangifte doe van de soort der goederen en van derzelver bruto gewigt;

4°. Dat de emballaadje door hem niet worde geopend dan onder toezigt der ambtenaren, welke bevoegd zijn, ingeval van opening, vooraf eene aangifte van de goederen volgens de algemeene voorschriften dezer wet te vorderen. Natte waren in enkel fust, mogen echter op deze wijs niet aangegeven worden.

Art. 146. Het bedrag van den borgtogt in het vorige artikel vermeld, vertegenwoordigt de invoerregten en accijnsen van de goederen, welke op den in dat artikel voormelden voet worden aangegeven en vervangt den in artikel 128 vermelden borgtogt voor de regten en accijnsen, te dien einde dat, wanneer het transitopaspoort niet binnen den daarop gestelden termijn behoorlijk gezuiverd ten kantore van afgifte terug komt, het volle bedrag der verwaarborgde som voor regten en accijns wordt ingevorderd [illegible] behalve de boete van *vijf en twintig gulden* in evengenoemd artikel vastgesteld.

Art. 147. De ambtenaren ter uiterste wacht teekenen het paspoort af, wanneer de looden of zegels en de emballaadje zelf gaaf en ongeschonden worden bevonden.

Art. 148. Wanneer bij doorvoer van gesloten goederen bij visitatie onder weg of aan de uiterste wacht bevonden wordt, dat de looden of zegels geschonden zijn of dat de emballaadje geopend is, of wanneer er vermoeden van eenig ander misbruik bestaat, kunnen de goederen aan eene nadere visitatie onderworpen worden en de emballaadje alsdan geopend.

Art. 149. Wanneer bij de visitatie, in het vorig artikel bedoeld, verschil in soort wordt ontdekt, worden de aanwezige goederen verbeurd verklaard.

De op den voet van artikel 145 verwaarborgde regten en accijnsen, en de boete bij artikel 128 bepaald, worden dienonverminderd ingevorderd.

Art. 150. Wanneer bij visitatie der gesloten doorvoergoederen een tekort in gewigt wordt ontdekt, verbeurt de aangever eene boete van tienmaal het verwaarborgde regt, berekend per pond bruto gewigt, van het ontbrekende.

Een verschil van vijf ten honderd, op het aangeven bruto gewigt is echter niet beboetbaar, en kan alleen aanleiding geven tot het vorderen der visitatie, op den voet van artikel 148.

Art. 151. Wanneer bij de visitatie bevonden wordt, dat het gewigt der gesloten doorvoergoederen gedeeltelijk verzwegen is, verbeurt de aangever eene boete van tienmaal het verwaarborgde regt, berekend per pond bruto gewigt van het verzwegene.

De straf van verbeurdverklaring, bij artikel 440 bedreigd, is op het geval niet van toepassing.

In het geval bij artikel 441 voorzien, bedraagt de hierboven bedoelde boete slechts het dubbel verwaarborgde regt, berekend als boven.

Art. 152. De administratie heeft de bevoegdheid, om de aangiften ten doorvoer op den hier omschreven voet van die aangevers, welke bevonden zijn daarvan misbruik te hebben gemaakt, te weigeren.

Art. 153. De voorschriften van de 1ste paragraaf van dit hoofdstuk zijn voorts van toepassing op den doorvoer in deze paragraaf omschreven, voor zooverre van dezelve niet uitdrukkelijk is afgeweken.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van den in-, uit- en doorvoer, langs spoorwegen geschiedende.

Art. 154. Wij behouden Ons voor, om de bepalingen dezer wet te wijzigen ten aanzien van den in-, uit- en doorvoer, welke over de spoorwegen plaats vindt, wanneer zulks blijken mogt noodig te zijn.

De beschikkingen, door Ons naar aanleiding dezer bepaling te nemen, behouden kracht van wet gedurende uiterlijk vijf jaren na derzelver dagteekening, binnen welk tijdsverloop eene nadere voordragt van wet, aangaande dit onderwerp door Ons wordt gedaan.

NEGENDE HOOFDSTUK.

Van verbodene, onbekende en onbeheerde goederen.

Art. 155. Goederen, waarvan de invoer verboden is, kunnen echter ten doorvoer of op entrepot worden aangegeven, of wel zonder betaling van regten onmiddellijk naar buiten's lands teruggevoerd, mits zij op de generale verklaringen of bij de aangifte ten eersten kantore onder hunne ware benaming worden vermeld.

Art. 156. De goederen welke, bij de generale verklaring aan de zeezijde, zijn opgegeven als onbekend of onder de algemeene benaming van koopmanschappen, moeten ter losplaats naar een rijks pakhuis of naar een publiek entrepot worden overgebragt, wanneer vóór de lossing geene behoorlijke aangifte daarvan kan worden gedaan.

Art. 157. Goederen welke door de ambtenaren onbeheerd worden gevonden op het terrein van toezigt, in het XIde hoofdstuk omschreven, alsmede de accijnsgoederen en andere welke niet dan onder geleide van documenten mogen worden vervoerd en welke ook buiten dat terrein door de ambtenaren onbeheerd worden gevonden, worden verbeurd verklaard en moeten even als de goederen, door de ambtenaren op onbekenden aangehaald, opgebragt worden naar het meest geschikte rijks pakhuis of publiek entrepot in de nabuurschap.

Art. 158. De goederen in de drie vorige artikelen vermeld moeten, bij aankomst in het rijks pakhuis of in het publiek entrepot, worden gesteld onder beheer van den ontvanger of van den entreposeur. Binnen twee dagen na hunne aankomst aldaar, de zondag en wettige feestdagen niet medegerekend, moeten zij worden geïnventariseerd ten overstaan van eenen daartoe gecommiteerden ambtenaar en van den belanghebbende, zoo deze zulks verlangt.

Art. 159. De voornoemde goederen kunnen gedurende den tijd van één jaar onder bewaring van de ambtenaren worden gelaten.

Gedurende dien tijd kunnen de ten uitvoer verbodene weder uitgevoerd of doorgevoerd, en de onbekende behoorlijk aangegeven worden. Doch de kosten van opslag, inventarisatie, beheer en bewaring moeten door de belanghebbenden worden voldaan vóór dat de goederen 's rijks pakhuis of het entrepot verlaten. De goederen zelven zijn voor die kosten aansprakelijk.

Art. 160. Na verloop van dit jaar moeten dezen goederen in het openbaar aan de meestbiedenden worden verkocht.

De verkooping geschiedt op magtiging van den voorzitter der regtbank van het arrondissement, welke op enkel verzoekschrift van den hoogsten ambtenaar in het arrondissement, vrij van zegel en registratieregten, wordt verleend; en voorts na drie voorafgaande aankondigingen, met tusschenruimten van veertien dagen telkens, te plaatsen in de door het hoofdbestuur aan te wijzen nieuwspapieren, en aan te plakken voor het kantoor van den ontvanger of entreposeur ter plaatse van den verkoop.

Art. 161. De goederen waarvan de invoer verboden is, moeten worden verkocht onder voorwaarde van wederuitvoer, waarvoor voldoende borgtogt moet worden gesteld.

Bijaldien zich onder deze voorwaarden geene koopers voordoen, kan de verkoop worden uitgesteld, of anders moeten de goederen, op magtiging van het hoofdbestuur, worden vernietigd of onbruikbaar gemaakt.

Art. 162. Gedurende twee jaren na den verkoop kan de opbrengst van denzelven, na aftrek der kosten en van de verschuldigde regten en accijnsen, door de regthebbenden worden opgevorderd.

Na verloop van dien tijd is die opbrengst aan 's rijks schatkist vervallen, en wordt aan dezelve als buitengewone ontvangst verantwoord.

Art. 163. Wanneer zich onder de hierboven bedoelde goederen zoodanige bevinden, welke aan spoedig bederf of groote vermindering van waarde onderhevig zijn, of wel zoodanige, zoo als levend vee, buskruid of andere, waarvan de onderhoudskosten of andere omstandigheden het bewaren bezwarend of gevaarlijk maken, kan de hoogste ambtenaar in het arrondissement den verkoop onmiddellijk na de inventarisatie doen plaats hebben, alleen op bekomene magtiging, zoo als in artikel 160 is voorgeschreven, en na éénе aankondiging van den verkoop, voor het kantoor van den ontvanger of entreposeur aan te plakken.

Wanneer de waarde van zoodanige goederen slechts *tien gulden* of minder bedraagt, behoeft de eerste ambtenaar in het arrondissement de magtiging van den voorzitter der regtbank niet in te roepen.

In al deze gevallen vervalt de opbrengst van den verkoop eerst na verloop van twee jaren aan 's rijks schatkist.

Art. 164. Inkomende goederen, welke de geconsigneerde niet verkiest op den voet, bij deze wet of bij de bijzondere accijnswetten bepaald, aan te geven en onder zijn beheer te nemen, moeten onmiddellijk weder naar buiten 's lands worden vervoerd, op den voet en onder de voorwaarden, als bij de wet omtrent den doorvoer is bepaald. Bij gebreke daarvan, worden zij beschouwd aan het rijk te zijn afgestaan voor de regten en accijnsen.

Zij worden alsdan op den voet als in de vorige artikelen bepaald, in het openbaar verkocht, terwijl de belanghebbende bevoegd is, om gedurende den tijd, in artikel 161 en 162 bepaald, het bedrag terug te vorderen van hetgeen zij mogten hebben opgebragt boven het beloop der regten en accijnsen, en na aftrek der onkosten.

(*Vervolg hierna.*)

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — november.

Gesteld, de regering wilde eens tot eene wezenlijk afdoende hervorming onzer staats-instellingen overgaan — hetgeen uit drieërlei hoofde zou kunnen plaats hebben: vooreerst, uit bij den koning ontstane overtuiging dat zijne hedendaagsche raadslieden niets anders dan opgeblazen knoeijers zijn; ten tweede uit ontstentenis van ministers die verder het stelsel van Behoud zouden willen dienen; ten derde, uit verklaarde onwilligheid der natie om langer »behoudend" te worden geregeerd; — gesteld dus, de regering wilde tot eene wezenlijke hervorming onzer staats-instellingen overgaan, en bood dienvolgens aan de Staten-Generaal voorstellen aan tot verandering der grondwet: zou men dan van onze Kamers de aanneming dier voorstellen kunnen verwachten? Zou men zich mogen vleijen de gewenschte hervormingen van dezelve te erlangen?

Met de volste overtuiging antwoord ik: In geenen deele.

Immers: wat de voorstanders van hervorming allereerst wenschen, wat zij als eene hoofdbehoefte beschouwen, het is verandering van het kiesstelsel: benoeming, bij voorbeeld, van de leden der Tweede Kamer door de hedendaagsche kiezers. Geene afdoende verbetering, tenzij de verkiezing van de leden der Kamer aan de provinciale staten worde ontnomen.

Kan men nu met eenige waarschijnlijkheid verwachten, dat onze Tweede Kamer daartoe medewerke?

Daartoe bestaat geene waarschijnlijkheid hoegenaamd.

Van de 58 leden welke de Tweede Kamer zamenstellen, zouden er vermoedelijk ter naauwernood 20, hoogstens genomen 25, voor die verandering stemmen. En wat bepaalt nu de grondwet? »Dat de Tweede »Kamer over geen voorstellen tot verandering in de »grondwet eenig besluit nemen kan, anders dan met »eene meerderheid van drie vierde gedeelte der te»genwoordig zijnde leden" (artikel 23). Vijftien leden derhalve, ook wanneer de geheele Kamer opkomt, vijftien leden slechts behoeven tegen de voorgeslagen verandering te stemmen, vijftien leden slechts behoeven te verklaren, dat zij de bedoelde verandering in de grondwet *niet* noodig achten, en gevolgelijk het ontwerp van wet weigeren, waarbij de noodzakelijkheid daarvan zou worden verklaard, en de bijeenroeping der Tweede Kamer vervalt.

Nu werpe men een blik op het personeel onzer Tweede Kamer, en oordeele dan of er eenige kans bestaat, dat geen 15 leden zich zouden verklaren tegen elke poging om de verkiezingen voor de Kamer te ontnemen aan de provinciale staten.

Vooreerst treft men uit Noord-Braband de nieuw bekeerde behouders aan, ten minste vijf in getale: BOTS, LUYBEN, ROMME, GOUVERNEUR en MUTSAERS, die zich ontwijfelbaar tegen het ontwerp zouden verklaren. De onder hetzelfde vaandel strijdende Limburgers, WEICHS DE WENNE, BEERENBROEK, CORNELI, brengen hun getal op acht.

Wijders de oligarchen, wier behoudende gevoelens en verstokt provincialismus buiten allen twijfel zijn: HOOFT (boven water,) 9; VAN LEEUWEN, 10; BORSKI, 11; VAN NAAMEN, 12; ENSCHEDÉ, 13; KIEN 14; TIMMERS VERHOEVEN, 15; NEDERBURG, 16; SCHEERS VAN HAREN-CAPSEL, 17; BIJLEVELD, 18; EGTER, 19; MENSO, 20; LYCLAMA, 21; TELTING, 22; STAR BUSMAN, 23; HAERSOLTE, 24; KNIPHORST, 25; zegge VIJF EN TWINTIG stemmen, waaraan geen twijfel bestaat.

Laten er nu al, van die 25, eenigen tot andere meening komen, laten er eenige anderen de Kamer met de doodkist verwisselen, zoo zullen er toch nog wel steeds vijftien overschieten om hunne stem uit te brengen tegen de bedoelde verandering.

En vijftien pruiken zijn, ook wanneer de Tweede Kamer geheel voltallig opkomt, genoegzaam, om ons alle verbetering, alle hervorming te onthouden; genoegzaam om allen voortgang te stuiten. Zulk eene prachtige grondwet hebben wij!

Vijftien lichten, gelijk een LYCKLAMA, een NAGELL VAN AMPSEN, een GERRIT KNIPHORST, een MENSO, een ENSCHEDÉ, een HOOFT Boven Water, een TELTING, een BIJLEVELD, een EGTER, een HAERSOLTE, een HAREN-CAPSEL, een NEDERBURG, een KIEN, een BORSKI, een VAN NAAMEN en een VAN LEEUWEN, ... en de Nederlandsche natie komt geen stap voorwaarts op het constitutioneel gebied!

Al wilde dus ook de Tilburgsche Egeria zijne LUYBENS en ROMMES veroorloven voortgang te gedoogen, te vergeefs! *Vanitas Vanitatum et omnia Vanitas!* de Chinesche muur is onoverkomenbaar!

Meer nog. Gesteld — want wij moeten alles onderstellen — gesteld, eene buitengewoon gunstige omstandigheid trad tusschen beide, als een *Deus ex machina;* gesteld, op een ministerieël diné, at zich het vijftien-tal aan truffels dood ... of wel het maakte een plaisier-togtje per stoomboot, naar Zeeland, bij voorbeeld, om de bruiloft van den heer EGTER te gaan bijwonen, en de ketel sprong ... of wel, de aardappelen-ziekte tastte ook het edel vijftien-tal aan, en zij vertrouwden zich aan de pillen van hun collega doctor MENSO; gesteld ... enfin, iets dergelijks. Nu neemt de Tweede Kamer het voorstel van wet aan, waarbij verklaard wordt dat er noodzakelijkheid bestaat om eenige veranderingen in de grondwet te brengen. Gejubel: het volk hoezeet: leve de Staten-Generaal! leve de koning! Oranje boven! etc.

Intusschen wordt de wet geëxpediëerd aan de provinciale staten, ten einde dezen aan de gewone leden der Tweede Kamer een gelijk getal buitengewone toevoegen, ter zamenstelling der dubbele Tweede Kamer. Wat is er nu van de provinciale staten te verwachten? De verstandigste, de liberaalste, de energiekste derzelve, de staten van Gelderland, van

Zuid-Holland, van Overijssel, benoemden zij niet dien vervelenden knikker VAN HARENCAPSEL, den faisantomanist VAN NAGELL, den bewinds-advokaat FABER VAN RIEMSDIJK, den onbegrijpelijken, onbegrepenen TIMMERS VERHOEVEN, den kwastigen NEDERBURGH, den taaijen HARRSOLTE?

Welnu, indien voornoemde staten zulke behouders kozen toen hun kiesprivilegie niet was betrokken hoe veel meer is het dan niet van hen te verwachten, dat zij behouders zullen benoemen wanneer hun kiesprivilegie wordt bedreigd? Er zitten in onze provinciale staten een aantal zeer eerlijke, opregte en vaderlandslievende mannen, maar die hunne roeping, als leden van een kiescollegie, volstrekt niet begrijpen. De zoodanigen kiezen, in Gelderland, tegelijker tijd, den heer VAN DAM en den heer VAN HARENCAPSEL, den heer DE KEMPENAER en den heer VAN NAGELL; in Zuid-Holland, den heer LUZAC en den heer VAN RIEMSDIJK, en eveneens zullen zij weder voor de dubbele Kamer kiezen: zoo zal er, buiten eenigen twijfel, in de liberale staten van Gelderland worden gezegd: de heer RAU (een aartsbehouder, oligarch van top tot teen) de heer RAU wenscht lid der Kamer te zijn, de heer RAU is een achtenswaardig man, derhalve: benoemen wij de heer RAU, daarentegen »om onpartijdig te zijn" weder een liberaal: den heer VAN NAGELL VAN WISCH, bij voorbeeld. Ziedaar nu twee zeer achtenswaardige mannen benoemd; maar eene hoogst ongerijmde politische keuze uitgebragt. De slimmen onder de behoudende partij, de vossen des Behouds prijzen deze handelwijze aan hunne opregte, maar onnoozele collegas in de staten aan; want zij weten zeer wel dat, bij zoodanige keuze, de zege hun gewaarborgd is. De zege is hun, alzoo, dubbel en driedubbel gewaarborgd: Vooreerst toch, zullen zij zelven nooit bijdragen tot de verkiezing van eenen echt vrijzinnigen man; de door hen alleen benoemden, hoe weinig dan ook in getale, zijn louter behouders; terwijl de benoemden der vrijzinnige partij »onpartijdigheidshalve" voor de helft liberale, voor de wederhelft behouders zijn; — ten tweede, bestaat er geen voorbeeld dat een behoudend, een ministerieël lid der Kamer tot de vrijzinnige oppositie overging, terwijl er zeer veel voorbeelden van het tegendeel bestaan; — ten derde, kan geene verandering in de grondwet worden aangebragt ten zij eene meerderheid van drie vierden zich daarvoor, in de Kamer, verklare. Bij de bestaande inrigtingen en gebruiken is het derhalve herseuschimmig de gewenschte hervorming van de Tweede Kamer, door onze provinciale staten benoemd, te verwachten. Zoolang die provinciale staten niet door een volstrekt anderen geest zullen zijn bezield, is zulks niets dan zelfbegoocheling. Men zal het ondervinden.

En nu heb ik nog niet eens gewaagd van de Eerste Kamer, welke, gelijk men weet, zich steeds kenmerkte door de eigenaardigheid van volkomen eenstemmig te denken met het bestuur, wat phases van vaderlijkheid of ridderlijkheid het ook doorliep. Nu zou het zeer goed kunnen gebeuren dat het ministerie, het tegenwoordige of een toekomstig, zich eens kosteloos den schijn wilde geven van vrijzinnigheid en zucht naar vooruitgang. Naar mijne meening, boven uiteengezet, zou zulks gerustelijk kunnen geschieden, met het volst vertrouwen dat de vrijzinnige voorstellen reeds bij de enkele Tweede Kamer schipbreuk zouden lijden. Mogt dat vertrouwen al, onbegrijpelijker wijze, worden te leur gesteld, dan nog zou men, wederom met de regtmatigste zekerheid, kunnen verwachten dat de dubbele Kamer dezelve afwijzen zou. Dit geschiedde ook al weder niet, en gebeurde er alles *quae fieri posse negabam*, dan nog immers hadde men de *ressource* der Eerste Kamer, aan wier leden men zou kunnen *insinuëren*, dat het bestuur de bedoelde vrijzinnige voorstellen blootelijk gedaan had in het vertrouwen dat de Tweede Kamer ze zou weigeren; en dat het thans, bij dit teleurgesteld vertrouwen en nu de uilen plotseling zwanenzangen haddeп aangeheven, rekende op de rijpere wijsheid, het dieper doorzigt de inniger Nederlandschzinnigheid der Eerste?

Correspondentie.

Het ingezonden stuk *Dwerg-Brandspuit* ligt te zeer buiten den kring onzer kennis, dan dat wij over de juistheid of onjuistheid er van zouden kunnen oordeelen. Ook is het te zeer een *speciaal* onderwerp, om in een hoofdzakelijk politiek dagblad te worden opgenomen. Het behoort te huis in een blad dat zich bepaald met kunsten, wetenschappen of handwerken bezig houdt. Het stuk blijft ter beschikking van den inzender op ons bureau liggen.

Advertentiën.

Heden beviel van eene DOCHTER, Vrouwe *U. M. J. P. YSSEL DE SCHEPPER*, — OP TEN NOORT.

ARNHEM, den 1sten November 1847.

Heden overleed, tot onze bittere droefheid, onze geliefde eenige ZOON, *PETER*, in den ouderdom van bijna 22 jaren.

ARNHEM, den 4den November 1847. *J. VAN DER DUSSEN*, *S. C. E. VAN DER DUSSEN*, *EVEKINK.*

Eenige kennisgeving.

Op heden overleed, onverwacht, tot bittere droefheid van zijne Echtgenoote en die zijner kinderen en behuwd-kinderen en verdere betrekkingen, de Wel-Edel Geboren Heer *JACOBUS BRONKHUIJZE* van LAAGSOEREN.

Huize LAAGSOEREN, den 7den November 1847. *P. W. BRONKHUIJZE.* *MR. J. NIJHOFF.* *Executeuren-Testamentair.*

Advertentie.

BURGEMEESTER EN ASSESSOREN DER GEMEENTE *RENKUM*, maken bekend, dat de Weg door *Oosterbeek* gedurende drie weken voor Rijd- en Voertuigen AFGESLOTEN zal zijn, en alzoo gedurende dien tijd, alleen toegang tot de Kom van het Dorp zal zijn door *Zweerssdal* of over den *Hemelschen Berg.*

Oosterbeek, den 7den November 1847.

Departement van Financiën.

BESTUUR DER DOMEINEN.

OPENBARE HOUTVERKOOPING.

Op Dingsdag den 30sten November 1847, des voormiddags ten elf ure, zal door den Ontvanger der Domeinen te *Arnhem*, ten Huize van *A. VAN DEN BROEK*, in het *Roode Hert*, te *Apeldoorn*, ten overstaan van den Heer Burgemeester aldaar, publiek aan de meestbiedenden worden verkocht:

Eene aanzienlijke partij BEUKEN- en EIKENBOOMEN, benevens eenige POPULIEREN en AKKERMAALSHOUT, uit de Domaniale Bosschen onder *Apeldoorn*, breeder bij biljetten omschreven.

Bekendmaking.

Ten gevolge van eene tusschen partijen gemaakte overeenkomst zal de, tegen den elfden November 1847, voor de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem* aangekondigde verkoop bij executie van de BOEREN PLAATS en het ERVE, *RIETBERG* en *KOLTHOVEN* genaamd, gelegen in de Gemeente *Epe* GEEN VOORTGANG hebben, maar door een vrijwilligen verkoop vervangen worden.

Hetgeen Certificeert:
H. BROUWER,
Procureur.

Bij toeval UIT DE HAND TE KOOP: Een alleraangenaamst BUITENTJE, geschikt voor ZOMER- en WINTER VERBLIJF en zeer vrolijk gelegen aan den Straatweg naar *Velp*, circa 5 minuten van de Stad *Arnhem*. Hetzelve bestaat uit een hecht, sterk en goed onderhouden HEERENHUIS, hetwelk naar de zuidzijde een geheel onbelemmerd vergezigt en naar de noordzijde, tegen de *Arnhem* van die zijde omringende hoogten, een schoon uitzigt aanbiedt en bevat 9 ruime, behangen en meest allen van STOOKPLAATSEN voorziene KAMERS, benevens BADMANGELKAMER en verdere GEMAKKEN, die tot eene fatsoenlijke woning vereischt worden; wijders uit een afzonderlijk staand KOETSHUIS met PAARDENSTAL, en uit een met veel smaak aangelegd TERREIN, beplant met fijne HEESTERS en ander GEWAS, benevens vele VRUCHTBOOMEN van de beste soorten en overvloedig dragende, in het geheel groot 38 Roeden en 50 Ellen.

Dit perceel werd gedurende den laatsten tijd bewoond door Mevrouw de Weduwe *PISTORIUS*, is spoedig te aanvaarden en dagelijks te zien.

Nadere inlichtingen over hetzelve en den prijs zijn te bevragen ten Kantore van Mr. *W. H. TAAIJ*, Notaris te *Arnhem*.

MEN VERLANGT tegen Mei 1848 TE HUREN of TE KOOPEN liefst aan een der Cingels of even buiten de Stad *Arnhem*: Een HUIS met *vijf* goede KAMERS en verder met alle vereischten voor eene kleine en deftige Huishouding, benevens annex een ruimen TUIN.

Verzoeke schriftelijk, duidelijke en uitvoerige opgave met vermelding van Huur of Koopprijs, *franco* onder Letter H. bij den Boekverkooper *P. DOIJER*, Az.

† † † De Ondergeteekende vernomen hebbende, dat de Heer *J. VAN DER MADE*, *Dz.*, aannemer te *Klundert*, goedvindt, zich uit te laten, alsof hij zijne schulden onvoldaan liet, haast zich bij dezen al die genen op te roepen, welke met regt eenige vordering ten zijnen laste mogten bezitten, om dadelijk de kontante voldoening te ontvangen. — Hij vertrouwt, dat de Heer *VAN DER MADE* zoo voor zich als voor de firma *J. VAN DER MADE, Dz. & COMP.* dit voorbeeld zal volgen en wenscht aan zijne crediteuren een gelukkiger lot toe dan hem is ten deel gevallen. — Daar hij circa *f* 12000, voor geleverde steenen verschuldigd, niet anders dan door middelen regtens heeft kunnen verkrijgen, moet hij hem thans door dergelijke middelen noodzaken tot den ontvangst van eene hoeveelheid reeds gekochte steenen, welke op 1o. Januarij eerstkomende met circa *f* 17000 moeten worden voldaan, terwijl op 26 Maart eerstkomende eene obligatie van *f* 13000 met de verschenen renten door denzelfde Heer *VAN DER MADE* aan hem moeten worden afgelegd.

Bemmel, 6 November 1847.
S. J. C. ARNTS.

† † † In het GALANTERIE-MAGAZIJN, Rijnstraat, Hoek Grooten Oord, te *Arnhem*, zullen, uithoofde van een te verwachten Assortiment NIEUWE VOORWERPEN, de onderstaande beneden Fabrijksprijzen worden opgeruimd, als: een paar Deserttrommels met Blaadje met goud den rand *f* 1; dito Kandelaars het paar *f* 0.50; dito Koffijkannen *f* 1.50, *f* 1.75 en *f* 2; dito Theestoven *f* 1.30; dito Theestoof, Ketel en Komfoor *f* 2.20; dito Theekistjes *f* 0.25; *Chineesche* Deserttrommels met Blaadje *f* 1.20; dito Kandelaars het paar *f* 0 70; dito Koffijkannen *f* 1 80, *f* 2 10 en *f* 2.30; verders Snuiterblaadjes *f* 0.15; dito met Snuiter *f* 0 30; Broodmanden *f* 0.30; Presenteerblaadjes *f* 0.16; Theebladen van *f* 0 55 tot *f* 0 80; gepolitoerde Mahonie Lepeldoosjes *f* 0.80; dito rond gedraaide Mahonie Theestoofjes met koper *f* 0 80; dito Pijpstandaards met koperen bak *f* 1.30; dito Pijpladen *f* 1.40; dito Theestoven met koperen bak *f* 6; beste *Parijsche* Zeep *f* 0.07½; Huile Antique *f* 0.10; lederen Sigarenkokers *f* 0.15; rolletjes Waskoord *f* 0.07½; Lampenkousjes het dozijn *f* 0 05; Parapluies *f* 0 95 en *f* 1.25; doosjes Nachtpitjes per 3 doosjes *f* 0 25; dames gekleurde Zakflacons *f* 0 50; palisander Pendule met vier Colommen, 3 weken loopende, met slagwerk *f* 25; potjes Pommade *f* 0 15; echte Eau de Cologne het fleschje *f* 0 12½, *f* 0.25 en hooger, per kistje minder; Bretels *f* 0.15; Theeservies met Kopjes en Schoteltjes *f* 1.65; hoornen Schoenhoorns *f* 0.12½; glazen Sigarenpijpjes *f* 0.02½; Zeepdoozen met tinnen bak *f* 0.40 en *f* 0 50, en vele andere voorwerpen, te talrijk om te noemen. — Gelden en brieven *franco.*

G. W. TIKKEL.

Lees met Aandacht

Hiermede wordt aan het geachte Publiek bekend gemaakt, dat tot opruiming alle nog voorhanden Goederen *à tout prix* verkocht worden, indien het verblijf maar enkel zich tot den 15den dezer bepaalt; die dus nog daarvan profiteren wil, moet zich haasten, daar zulk eene gelegenheid nooit weder komen zal, waar men zulk goed Goed, voor zoo weinig geld koopen kan.

J. OCHSE,
in de Kroon van Holland op de Groote Markt.

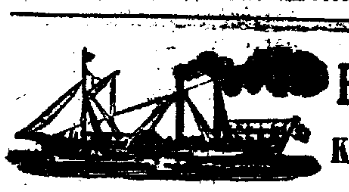

Rijn-Stoomboot-vaart.

KEULSCHE-MAATSCHAPPIJ.

DAGELIJKSCHE DIENST

Van Arnhem direct naar Keulen, Mainz, Manheim, Straatsburg en tusschen gelegene plaatsen.

Vertrek van Arnhem, *des morgens ten 6 ure* (precies) om nog denzelfden avond te *Keulen* aan te komen.

Deze dienst sluit zich te *Duisburg* aan den *Köln Mindener-Spoorweg* en biedt alzoo eene zekere gelegenheid, om tegen 8 uur 30 minuten des avonds te *Keulen* aan te komen, en met de om 9½ uur vertrekkende Boot dezer Maatschappij naar *Coblenz*, *Mainz*, *Mannheim* en *Straatsburg* verder te kunnen reizen, wordende naar al deze plaatsen directe en Personaal-Kaarten afgegeven, welke groote voordeelen aanbieden.

Aankomst te Arnhem *des avonds omstreeks acht ure.*

Door deze gelegenheid is het mogelijk goederen van *Amsterdam* naar *Keulen* in twee, naar *Mainz* en *Frankfort* in drie, naar *Mannheim*, in drie en een halven, en naar *Straatsburg* in vier en een halven dag te verzenden.

Nadere inlichtingen, zoo ook het Tarief van de vrachten, in eens van *Amsterdam* tot *Straatsburg* en alle tusschen gelegene plaatsen, zijn te bekomen bij den ondergeteekende te *Arnhem*, de Factorij der Nederlandsche Rhijn-Spoorweg te *Amsterdam* en door geheel het Rijk, aan de Kantoren van de Algemeene Expeditie Maatschappij (*JONKER*).

Arnhem, Junij 1847.
H. BUDDE, *G.J.Zn.*

*** Bij den Boekhandelaar *C. WEDDEPOHL*, te *Amsterdam*, ziet heden het licht:
No. 2 van het Staatkundige blad.

DE WAARNEMER,

Nog wordt bij bovengemelde à 10 cent uitgegeven eene Brochure getiteld:

HET STELSEL WEG ER MEDE!

Waterhoogte te Arnhem.

Den 6 Nov. 1 El 1 Palm 0 Duim; gew. 0 D. gev. 4 D.

Te Arnhem, bij de Wed. C. A. THIEME.